

Magyar Lovassport Szövetség
Elnök

NYÍLT LEVÉL

FUGLI Károlynak, a Nemzetközi Lovas Szövetség Fogathajtó Szakág elnökének

Tisztelt Elnök Úr!

A szlovéniai Lipicán rendezett 2017. évi kettesfogathajtó-világbajnokság történései és a Nemzetközi Lovas Szövetség Fogathajtó Szakágának több más, a szakágunk fejlődését gátló intézkedései okán is arra az elhatározásra jutottam, hogy a fogathajtás közismert, ellentmondásos viszonyaira – a kibontakozást remélve – felhívjam az Ön és más döntéshozók figyelmét.

A lovak és a fogathajtás tisztelete, szeretete kisgyermek koromtól belém ivódott, ami azóta csak erősödött. Mindig fegyelmezetten tiszteletben tartottam a bírók álláspontját és döntéseit. Az utóbbi évek sorozatos, méltánytalan döntései miatt úgy érzem, meg kell törnöm a csendet. **Ki kell mondanom azt, amit mindannyian tudunk, de nyilvánosan kimondani eddig kevesen merték.**

Tizenkétszeres fogathajtó világbajnokként és a Magyar Lovas Szövetség elnökeként nem hajthatok fejet a szakágunkat sújtó szabálytalanságok – ha úgy tetszik – **a merényletek** előtt, melyeket a szabályok készítői, egyben végrehajtói szeretett sportágunk ellen sorra, rendre elkövetnek.

Már az ókorban felismerték és vallották, hogy a **hatalmi ágak** csak akkor működhetnek függetlenül és pártatlanul, ha azok **szétválasztása** megtörtént. **Arisztotelész** és a későbbiekben **Montesquieu** e tárgyban végzett munkásságát korunkban is demokratikus alkotmányos alapelvként tartják számon.

Mindez tehát gyakorlatilag azt az alapelvet jelenti – illetve kellene, hogy jelentse – a fogathajtó jogképzítői számára is, hogy **a törvényhozás, a végrehajtás, a bírói hatalom nem mosódhat össze, azok egymástól elválasztva, függetlenül kell (kellene), hogy működjenek. Az Önök gyakorlatában ezek teljesen összefonódnak és ez a súlyos hibák forrása!**
Köztudott, hogy a fogathajtásban a verseny- és egyéb szabályzatokat a fogat sportág nemzetközi vezetőségében helyet foglaló bírók túlnyomó többségének véleményével készíti a Szakbizottság.

Mindennek – a gyakorlatban sokszor tapasztalt – következménye, hogy a bírók saját kedvük, felfogásuk és érdekük szerint alakítják, majd érvényesítik a szabályzatokat.

A bírók egy része pedig a saját maguk által alkotott szabályokat mindenkor úgy értelmezik és alkalmazzák, ahogy azt kényük-kedvük, vagy az aktuális lobbista érdekek diktálják. Tehetik

ezt azért is, mert **felettük semmilyen olyan kontroll, számonkérő fórum nincs**, ahol a bírók elszámoltathatóak, vagy felelősségre vonhatóak lennének. Miért is lenne ez így, mert hiszen az ilyen fajta szabályok felállítása és a számonkérés többeknek nem áll érdekükben... Mindezek okán a szakágunk most már egyre inkább nem a sportról, sokkal inkább a bírókról szól.

Tapasztaltunk-e már olyat, hogy egy **bírót valaha bárki is felelősségre vont** vagy vonhatott volna azért, mert kirívóan rosszul döntött, szemmel láthatóan súlyosan hibázott? A valamit magukra adó sportágakban a bíró felelős a döntéseiért, s ha szakszerűtlenül, méltatlanul jár el, azzal el kell számolnia és annak akár eltiltással járó következményei lehetnek! E bírói felelősség fogalmát a fogathajtó szakág nem ismeri és nem alkalmazza.

Nem tagadom, hogy levelemnek a lipicai kettesfogathajtó-világbajnokságon történtek adták a végső indítást, ahol – nem félek kimondani – **egy rossz és hibás bírói döntés** nyomán, Lázár Zoltánt a most már kilencszeres világbajnokot a versenyből kizárták. Ezzel nem csupán a magyar csapat, hanem az egész mezőny is szegényebb lett egy köztiszteltben álló, sikeres és elismert **hajtóval, esélyes versenyzővel**.

A versenyeken a lovak fülvédőhasználatára ellen idáig soha, senki, semmilyen formában nem emelt kifogást. Történhetett ez azért, mivel **mindenki számára egyéltelmű, hogy az orrszíjjal a fülvédőt összekapcsoló elasztikus kapocs a ló fülének mozgását semmilyen módon nem zavarja, nem befolyásolja**. Az kizárólag dekoráció és a lovak jólétét szolgálja. A jelen esetben támadott, elasztikus kapocs tehát **kényszer tartást nem okozott**, sőt az éppen a ló jólétét hivatott biztosítani.

Első kézből nyert információim szerint ezt a fajta fülvédő megoldást nem csak Lázár Zoltán használta a világbajnokságon, hanem többen. Hogy kik, azt nem kívánom megnevezni, mivel nem célom, hogy bárkit is emiatt kellemetlen helyzetbe hozzak, ráadásul jelen írásom éppen azt taglalja, hogy nem látok szabályellenességet az ilyen fülvédő használatában. Arról is információink vannak, hogy bevett gyakorlat szerint sokan a fülvédő alatt egy ún. merev fülvédőt használtak, amit viszont senki ellenőrzött! A fül dugó is megengedett, ami viszont éppen nem a lovak jólétét szolgálja.

Lázár Zoltán kizárása esetében a bíró nem mérlegelt (Állítólag erre nem volt lehetősége. Ha így igaz, az még nagyobb baj!). Mondva csinált okokkal a legsúlyosabb jogkövetkezményt, a kizárást alkalmazta. Emiatt csak Lázár Zoltánt sújtották a legsúlyosabb büntetéssel, így a háttérben jogosan vélelmezhetjük a szándékosságot. Olyan mértékű büntetést kapott, amit a legsúlyosabb esetekben, például dopping vétségénél alkalmaznak. Hol vannak arányban ezek a szankciók?

Mindeközben az idei versenyszezon versenyein, köztük az Aacheni -i versenyen, a négyes Eb-n és a kettes Vb-n sok száz ló startolt, közülük többen a szóban forgó fülvédővel. Egyetlen hajtót zártak ki emiatt, csak Lázár Zoltánt! A stewardoknak, akár a verseny előtt is lehetőségük lett volna arra, hogy figyelmeztessék a versenyzőt(ket) a szerintük szabálytalan fülvédő használatára. Nem tették, mert a rajtaütés, a kizárás elsöprőbb volt és vélhetőleg ez volt a cél.

Ön és a döntéshozó bírói kar mivel magyarázza ezt a több, mint elgondolkoztató tény?

A súlyos visszaélések, a hibás döntések, a több mint gyanús esetek ugyanakkor nemcsak velünk történnek. A számos eset közül a legkirívóbb, ami a lovassport kiemelkedő „szentélyében”, Aachenben történt. A versenyen a kifejezetten sánta loval versenyző hajtót a versenyszabályzatban egyértelműen leírtak ellenére sem zárták ki. Az aztán még elképesztőbb, hogy meg is nyerte a versenyszámot. Komolytalanná tették – az olimpia utáni – legrangosabb, nagy múltú világversenyt.

Említhetném a díjhajtás pontozását is, de nem teszem, hiszen úgyis sokan tudják, hogy mire gondolok.

Beszélhetnék még sok mindenről. Például arról, hogy miért fogyott el a közönségünk, miként változott a szakágunk leglátványosabb versenyszáma, a maratonhajtás a televízió és a nézők számára élvezhetetlen oszlopkerületessé? Vagy jó lenne választ kapni arra a kérdésre is, hogy miért lett egy átlagos verseny költségvetésében a legnagyobb költségelem a bírók és a hivatalos személyek díja, miközben a versenyzők terhei az egekbe szöktek? Miért romlik folyamatosan a versenyek színvonala? , (lásd: Lipica, stb.), és még sorolhatnám hosszasan a fogatszakág égető, megoldásra való gondjait.

Tudom, hogy a világbajnokság egyszeri és megismételhetetlen, a bíró hibája, még annak beismerése esetén sem változtatna már az eredményen. De nem is ez a céloom, **hanem az, hogy vegyék végre észre, hogy joggal aggódom, aggódnak sokan a fogatszakág jövőjéért!** Szeretném, ha a tényfeltáró, jobbító szándékú véleményem végre meghallgatásra találna. Ha a bírók a szakmailag hibás döntések miatt felelősségre vonhatók lennének, ha végre versenyzőbarát szabályok születnének azért, hogy a fogathajtás újra az a sport legyen, amire méltán büszkék voltunk. Most teljesen más értékrend felé tartanak!

Elnök Úr!

Legyen szabad emlékeztetnem rá, hogy az első Négyesfogathajtó Európa Bajnokságot 1971-ben mi rendeztük. Több évtizedes szünet után 2011-ben a javaslatomra újra éledt ez a kontinens viadal.

A Nemzetközi Lovas Szövetség megtisztelő felkérésére Magyarország eddig 11 világbajnokságot és 3 Európa-bajnokságot rendezett. Az Ön személyes kérésére öt évre vállaltuk, hogy a kiforratlan szabályok ellenére, az útkeresés jegyében megrendezzük Mezőhegyesen a Fiatalkorú Fogatlovak Világbajnokságát. Ugyancsak az Ön kérésére vállaltuk a Mozgássérültek Világbajnokságát, ami sajnos a FEI rossz szervezése miatt érdektelenségbe fulladt - elmaradt.

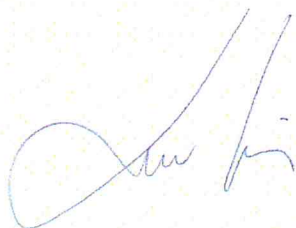
Annak a fogathajtó nemzetnek a nevében írtam Önnek a levelet, amelynek hajtói a Világ- és Európa-bajnokságokon 98 érmet, ebből 43 aranyat szereztek. Van tehát kellő gyakorlati tapasztalatunk arra, hogy változtatásokat javasoljunk.

Változtatni kell! Változtatni kellett volna már tegnap! Ahogyan a világ viharos gyorsasággal változik körülöttünk, úgy a mi szakágunk is megérett a változtatásra. A történelemben is minden nagyobb mérföldkövet, jelentős eseményt, hatalmas fordulatok és változások előztek meg, hogy a fennmaradás, fejlődés és az emelkedés bekövetkezhesen.

Leszögezem, – bár akik jól ismernek a fogathajtás világában, azoknak nem kell bizonygatnom – hogy leveletem jobbító szándékkal, a szakág iránti elhivatottságomtól vezérelve írtam. Kérem, gondolkozzon el mindezekben és képviselje a változást, a jövőt.

Budapest, 2017.november 6.

Üdvözlettel:

A handwritten signature in blue ink, appearing to read 'László Vilmos', with a large, stylized initial 'L'.

László Vilmos
Tizenkétszeres fogathajtó világbajnok,
a Magyar Lovas Szövetség elnöke